

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 16ης Οκτωβρίου 1997

στην υπόθεση C-140/96 P: Κωνσταντίνος Δημητριάδης κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽¹⁾**(Προδήςως απαράδεκτη και προδήςως αβάσιμη αίτηση αναιρέσεως)**

(98/C 26/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-140/96 P, Κωνσταντίνος Δημητριάδης, πρώην υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Μάρκο Παπαζήση, δικηγόρο Θεσσαλονίκης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη διεύθυνση του αναιρεσεσίοντος, 4 A, boulevard Grande-Duchesse Charlotte, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 28 Φεβρουαρίου 1996 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-294/94, Δημητριάδης κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽²⁾, και με την οποία ζητήθηκε η αναιρέση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι το Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Jean-Marie Stenier, Χρήστος Κομνηνός και Paolo Giusta), το δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini (εισηγητή) και G. Hirsch, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Οκτωβρίου 1997 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
2. Καταδικάζει τον αναιρεσεσίοντα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 210 της 20.7.1996.⁽²⁾ Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-51 και σ. II-151.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 1997

(Υπόθεση C-384/97)

(98/C 26/03)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Μαρία Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 1997, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη καταρτίζοντας προγράμματα που να περιλαμβάνουν ποιοτικούς στόχους και να θέτουν χρονικά όρια πραγματοποιήσεώς τους για τη μείωση της ρύπανσης των υδάτων από τις 99 επικίνδυνες ουσίες του πρώτου εδαφίου του καταλόγου II του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΚ που αφορά τη ρύπανση που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας και εκ του λόγου αυτού μη υποβάλλοντας τις απορρίψεις που πραγματοποιούνται στα ύδατα και οι οποίες ενδέχεται να περιέχουν τις ουσίες αυτές σε προηγούμενη άδεια της αρχής που να καθορίζει τα πρότυπα αποβολής με βάση ποιοτικούς στόχους που να έχουν καθορισθεί στα προγράμματα, παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της συνθήκης και του άρθρου 7 της οδηγίας 76/464/ΕΚ⁽¹⁾,
- να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 189 τρίτο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Σύμφωνα με το άρθρο 5 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την συγκεκριμένη συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 της οδηγίας, η Ελληνική Δημοκρατία όφειλε να είχε καταρτίσει προγράμματα για την μείωση της ρύπανσης των υδάτων της από τις ουσίες που προβλέπει η οδηγία, πλην όμως, μέχρι τη στιγμή της καταθέσεως της προσφυγής της Επιτροπής δεν είχε κοινοποιήσει τέτοια προγράμματα.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 138.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 4ης Νοεμβρίου 1997 το Obersten Gerichtshof της Αυστρίας στο πλαίσιο της υποθέσεως Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung κατά 1. Herbert Kappes και 2. Edwin Neuner

(Υπόθεση C-395/97)

(98/C 26/04)

Με διάταξη της 4ης Νοεμβρίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Νοεμβρίου 1997, το Obersten Gerichtshof της Αυστρίας ζήτησε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του μεταξύ Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung, αφενός, και 1. Herbert Kappes και 2. Edwin Neuner, αφετέρου, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος: